

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL

YVES BOT

prezentate la 6 mai 2010¹

1. Este posibil ca Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) să introducă, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară², o excludere *a priori* de la înregistrarea ca marcă comunitară a unei litere nestilizate, fără a încălca regulamentul respectiv?

2. Aceasta este, în esență, întrebarea pe care o ridică prezentul recurs introdus de OAPI împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 29 aprilie 2009, BORCO-Marken-Import Matthiesen/OAPI (α)³.

3. Prin hotărârea atacată, Tribunalul a admis acțiunea în anulare introdusă de BORCO-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG (denumită în continuare „BORCO”) împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 30 noiembrie 2006 (denumită în continuare „decizia în litigiu”) prin care aceasta a

respins cererea de înregistrare a semnului „α” pentru lipsa de caracter distinctiv, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulamentul. Astfel, Tribunalul a considerat că metoda reținută de OAPI în vederea aprecierii caracterului distinctiv al acestui semn nu era conformă cu dispoziția respectivă, în măsura în care nu efectuase o analiză concretă a caracterului distinctiv al semnului în cauză în raport cu produsele desemnate în cererea de înregistrare. În consecință, Tribunalul a trimis această cerere OAPI spre reexaminare.

4. În prezentul recurs, OAPI consideră că hotărârea atacată conține o eroare de drept în interpretarea articolului 7 alineatului (1) litera (b) din regulamentul, în măsura în care acesta nu era obligat, în mod contrar susținerii Tribunalului, să efectueze o asemenea analiză cu privire la semnul în cauză.

5. În prezentele concluzii, expunem motivele pentru care considerăm că aceste critici formulate de OAPI în privința raționamentului Tribunalului nu sunt întemeiate. Astfel, vom explica faptul că, din moment ce, în conformitate cu articolul 4 din regulamentul, literele figurează printre semnele care pot fi

1 — Limba originală: franceza.

2 — JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146, regulament astfel cum a fost modificat (denumit în continuare „regulamentul”). Acesta a fost abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 (JO L 78, p. 1), intrat în vigoare la 13 aprilie 2009 și care nu este, așadar, aplicabil prezentului litigiu.

3 — T-23/07, Rep., p. II-887, denumită în continuare „hotărârea atacată”.

înregistrate, aprecierea caracterului distinctiv al acestora, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament, trebuie să se efectueze în contextul fiecărei situații concrete, ținând seama de natura și de caracteristicile specifice ale produselor indicate în cererea de înregistrare. Ca și Tribunalul, considerăm astfel că, prin neefectuarea unei analize concrete a caracterului distinctiv al semnului în cauză, OAPI a introdus, în cele din urmă, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament, o excludere *a priori* de la înregistrare a unei litere nestilizate și, pentru acest motiv, a încălcat dispozițiile regulamentului. În consecință, propunem Curții respingerea prezentului recurs.

sau serviciile unei întreprinderi și cele ale altora.”

7. Articolul 7 din regulament, consacrat motivelor absolute de refuz, este formulat după cum urmează:

„(1) Se respinge înregistrarea următoarelor:

[...]

I — Cadrul juridic

(b) mărci care sunt lipsite de caracter distinctiv;

6. În conformitate cu dispozițiile articolului 4 din regulament, intitulat „Semne care pot constitui o marcă comunitară”:

[...]”

„Pot constitui mărci comunitare toate semnele care pot avea o reprezentare grafică, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, desenele, literele, cifrele, forma produsului sau a ambalajului său, cu condiția ca astfel de semne să permită distincția între produsele

8. Aceste două dispoziții reiau, în mod identic, dispozițiile prevăzute la articolul 2 și, respectiv, la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci⁴.

⁴ — JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92, denumită în continuare „directiva”.

II — Situația de fapt

9. Situația de fapt, astfel cum reiese din hotărârea atacată, poate fi rezumată în modul următor:

10. La 14 septembrie 2005, BORCO a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la OAPI în temeiul regulamentului. Marca a cărei înregistrare a fost solicitată, în calitate de marcă figurativă, este semnul:

α

11. Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea mărcii fac parte din clasa 33 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat, și corespund descrierii: „Băuturi alcoolice, cu excepția berii, vinurilor, vinurilor spumoase și a băuturilor care conțin vin”.

12. Prin decizia din 31 mai 2006, examinatorul a respins cererea de înregistrare pentru lipsa de caracter distinctiv al semnului, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament. Examinatorul a reținut că marca a cărei înregistrare a fost solicitată constituie reproducerea fidelă a literei minuscule

grecești „α”, fără nicio modificare grafică, iar cumpărătorii de limbă greacă nu vor vedea în acest semn indicația de origine comercială a produselor desemnate în cererea de înregistrare a mărcii.

13. La 15 iunie 2006, BORCO a introdus o cale de atac la OAPI împotriva acestei decizii. Această cale de atac a fost respinsă prin decizia în litigiu, cu motivarea că semnul depus era lipsit de caracterul distinctiv impus de articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulament.

III — Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

14. Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 5 februarie 2007, BORCO a introdus o acțiune în anularea deciziei în litigiu. Acesta invocă trei motive întemeiate pe încălcarea a trei dispoziții ale regulamentului, și anume încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b), încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c), precum și încălcarea articolului 12.

15. Prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat decizia în litigiu și a trimis cererea de înregistrare în cauză OAPI spre reexaminare, în lumina motivelor hotărârii respective.

IV — Procedura în fața Curții și concluziile părților

16. Prin recursul formulat la 15 iulie 2009, OAPI solicită Curții anularea hotărârii atacate. În principal, acesta solicită Curții respingerea acțiunii în anulare formulate de BORCO și, în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului. În orice situație, OAPI solicită Curții obligarea BORCO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe.

literelor unice ca mărci, pentru motivul că aceste litere sunt, în opinia sa, lipsite de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament. Această practică este prevăzută în mod expres la punctul 7.5.3 din Liniile directe privind procedurile aflate pe rolul OAPI (partea B, intitulată „Examinarea”)⁵. Acest punct este formulat după cum urmează:

„[...]”

17. BORCO solicită respingerea recursului și obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

[...] [OAPI] continuă să invoce o excepție întemeiată pe articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulament pentru literele sau cifrele unice. Acest aspect se justifică, în special, având în vedere numărul limitat de litere sau de cifre disponibile pentru alți comercianți. De exemplu, s-a refuzat cifra «7» pentru desemnarea unor autovehicule [...].

V — Recursul

18. Prezentul recurs oferă Curții ocazia exprimării unei poziții de principiu în privința metodei pe care trebuie să o rețină OAPI în vederea aprecierii caracterului distinctiv al unui semn constituit dintr-o literă unică, nestilizată, în scopul înregistrării acestuia ca marcă comunitară. Această poziție ar trebui să pună capăt neînțelegerii dintre OAPI și Tribunal în acest sens.

Cu toate acestea, literele sau cifrele unice pot fi înregistrate în cazul în care sunt suficient de stilizate, astfel încât impresia grafică globală să prevaleze asupra prezentării simple a

19. Astfel, în temeiul unei practici decizionale constante, OAPI refuză înregistrarea

5 — Disponibil pe pagina de internet a OAPI la următoarea adresă: http://oami.europa.eu/ows/rw/resource/documents/CTM/guidelines/examination_fr.pdf.

literei sau a cifrei. Astfel, următoarele mărci au fost acceptate pentru înregistrare:

[...]

[...]

Cu alte cuvinte, astfel de semne pot fi înregistrate în cazul în care nu se limitează la reproducerea cifrei sau literei într-un alt font.”

[...]

20. Astfel, OAPI a refuzat înregistrarea literelor majuscule „I” și „E”, decizii care au fost amândouă anulate de Tribunal în Hotărârile din 13 iunie 2007, IVG Immobilien/OAPI (I)⁶, și din 9 iulie 2008, Hartmann/OAPI (E)⁷.

21. În hotărârea atacată, ca și în aceste două ultime hotărâri, Tribunalul formulează critici serioase în privința metodei reținute de OAPI pentru aprecierea caracterului distinctiv al unui semn constituit dintr-o literă unică nestilizată.

22. Criticile Tribunalului vizează, în primul rând, punctele 17-20 din decizia în litigiu, în

6 — T-441/05, Rec., p. II-1937.

7 — T-302/06.

cuprinsul cărora camera de recurs a considerat că o literă unică, precum cea în cauză, trebuie să fie considerată lipsită de orice caracter distinctiv, din moment ce nu există niciun element grafic.

23. La punctul 42 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că, printr-o asemenea analiză, OAPI a considerat în mod implicit, dar necesar, cu încălcarea dispozițiilor articolului 4 din regulament, că litera respectivă nu prezintă, prin ea însăși, caracterul distinctiv minim impus de dispozițiile articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament. La punctul 43 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat în special că, în temeiul unei jurisprudențe constante, înregistrarea unui semn ca marcă nu este condiționată de constatarea unui anumit grad de creativitate din partea celui care îl depune, ci depinde numai de capacitatea semnului de a individualiza produsele solicitantului mărcii față de cele oferite de concurenții acestuia.

24. Or, în ceea ce privește acest aspect, Tribunalul a constatat că această cameră de recurs nu a efectuat nicio analiză concretă. În special, Tribunalul a considerat că aceasta ar fi trebuit să cerceteze, în cadrul unei analize concrete a calităților virtuale ale semnului a cărui înregistrare s-a solicitat, dacă era exclus ca acest semn să poată distinge, în percepția consumatorului mediu de limbă greacă, produsele BORCO de cele cu origine diferită.

25. Această critică atinge apogeul la punctul 45 din hotărârea atacată, unde Tribunalul a arătat că „refuzul de principiu de a recunoaște literelor unice orice caracter distinctiv, expus astfel fără rezerve și fără a se recurge la [o asemenea analiză] concretă [...], vine în contradicție chiar cu modul de redactare a articolului 4 din [regulament], care include literele printre semnele susceptibile de a fi reprezentate grafic care pot constitui o marcă, în măsura în care sunt de natură să distingă produsele și serviciile unei întreprinderi de cele oferite de alte întreprinderi”.

26. În special la punctele 53-56 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat maniera în care OAPI a apreciat și a motivat lipsa de caracter distinctiv a semnului în cauză în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament. Aceste puncte sunt formulate după cum urmează:

„53 În al patrulea rând, camera de recurs a considerat, la punctul 25 din decizia [în litigiu], că publicul de referință va înțelege «poate» litera «α» ca o trimitere la calitate (calitate «A»), o indicație de mărime sau desemnarea unui tip ori a unei categorii de băuturi alcoolice precum cele indicate în cererea de înregistrare a mărcii.

54 OAPI nu poate afirma că, pronunțându-se astfel, camera de recurs a efectuat o analiză concretă a caracterului distinctiv al semnului în cauză. Astfel, pe lângă faptul că prezintă un caracter dubitativ care îl

lipsește de orice valoare, acest motiv nu se referă la niciun fapt concret susceptibil să justifice concluzia că marca solicitată ar fi percepută de publicul relevant ca o referire la calitate, o indicație de mărime sau desemnarea unui tip ori a unei categorii pentru produsele indicate în cererea de înregistrare a mărcii (a se vedea în acest sens Hotărârea E, citată anterior, punctul 44). Rezultă că respectiva cameră de recurs nu a demonstrat lipsa de caracter distinctiv al mărcii solicitate.

alineatul (1) litera (b) din regulament. În special, OAPI contestă raționamentul adoptat de Tribunal la punctele 54 și 56 din hotărârea atacată, mai sus menționate.

28. Acest motiv se împarte în trei aspecte.

[...]

56 Rezultă din toate argumentele care precedă că, prin faptul că a dedus lipsa de caracter distinctiv a semnului depus numai din lipsa de modificări sau de adăugiri grafice în raport cu fontul Times New Roman, fără a efectua o analiză concretă a capacității sale de a distinge, în spiritul publicului de referință, produsele în cauză de cele care provin de la concurenții [BORCO], camera de recurs a făcut o greșită aplicare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din [regulament].”

27. În susținerea recursului său, OAPI invocă un motiv unic, întemeiat pe o interpretare greșită dată de Tribunal articolului 7

29. În primul rând, OAPI susține că, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament, nu este obligat întotdeauna să efectueze o analiză concretă a diferitelor produse și servicii indicate în cererea de înregistrare a mărcii atunci când apreciază caracterul distinctiv al semnului în cauză. În al doilea rând, OAPI reproșează Tribunalului că nu a respectat natura aprecierii pe care este obligat să o realizeze în temeiul acestei dispoziții. Astfel, în măsura în care ar fi vorba despre o apreciere *a priori*, aceasta ar prezenta în mod necesar un caracter dubitativ. În al treilea rând, OAPI apreciază că Tribunalul nu a respectat sarcina probei în ceea ce privește demonstrarea caracterului distinctiv al semnului în cauză.

30. Analiza acestui motiv unic determină, în esență, Curtea să se pronunțe cu privire la metoda de apreciere pe care trebuie să o rețină OAPI în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament pentru aprecierea caracterului distinctiv al semnului a cărui înregistrare se solicită.

A — *Cu privire la primul aspect, întemeiat pe nerespectarea de către Tribunal a metodei de apreciere a caracterului distinctiv al semnului în cauză, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament*

31. În susținerea primului aspect al motivului său, OAPI subliniază că, în temeiul jurisprudenței constante, nu este obligat întotdeauna să efectueze o analiză concretă a diferitelor produse și servicii indicate în cererea de înregistrare a mărcii atunci când apreciază caracterul distinctiv al semnului în cauză în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament. OAPI susține că, în cadrul acestei aprecieri, se poate întemeia pe afirmații generale privind percepția consumatorului.

32. Considerăm că acest prim aspect nu este întemeiat.

33. Astfel, critica pe care o formulează OAPI în privința Tribunalului este determinată de o confuzie între litera și spiritul articolului 4 din regulament și cele ale articolului 7 alineatul (1) litera (b) din acesta.

34. Potrivit unei jurisprudențe constante, funcția esențială a mărcii este aceea de a garanta consumatorului sau utilizatorului final identitatea originii produsului sau a serviciului desemnat de marcă, permițându-i să distingă, fără vreo posibilitate de confuzie, acest

produs sau acest serviciu de cele care au o altă proveniență⁸.

35. Astfel, articolul 4 din regulament prevede că toate semnele care pot avea o reprezentare grafică, precum cuvintele, desenele, literele, cifrele sau chiar forma produsului sau a ambalajului său, pot constitui o marcă comunitară, cu condiția ca astfel de semne să permită distincția dintre produsele sau serviciile unei întreprinderi și cele ale altora.

36. Această dispoziție prezumă în mod clar că o literă poate constitui un semn care poate fi înregistrat ca marcă comunitară, și anume că are capacitatea, prin ea însăși, să aibă un caracter distinctiv. Prin urmare, dacă poate fi pusă la îndoială în mod legitim capacitatea unei culori, a unui sunet sau a unui miros de a fi un „semn care poate fi înregistrat”, în schimb, nu se poate ridica o asemenea problemă în ceea ce privește o literă.

37. Totuși, acest fapt nu este suficient pentru a asigura înregistrarea unei litere ca marcă comunitară. Este în plus necesar ca OAPI să analizeze dacă nu există motive absolute de refuz al înregistrării. În special, acesta trebuie să efectueze analiza prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulament, care impune, în fiecare situație specială, o apreciere *in concreto* a caracterului distinctiv al semnului în cauză în raport cu clasa de produse vizată, și anume aprecierea capacității acestui

⁸ — Hotărârea din 29 septembrie 1998, Canon (C-39/97, Rec., p. I-5507, punctul 28).

semn de a constitui o indicație de origine a produselor sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii.

38. Aceasta necesită o analiză precisă, în cadrul căreia OAPI are obligații specifice, al căror conținut a fost definit în sens larg de către Curte.

39. O analiză a jurisprudenței Curții ne permite astfel, fără mari dificultăți, să achiesăm la raționamentul pe care l-a adoptat Tribunalul la punctele 54 și 56 din hotărârea atacată și să respingem argumentul invocat de OAPI în susținerea primului aspect.

40. Astfel, în ceea ce privește articolul 3 din directivă, a cărui formulare este identică cu cea a articolului 7 din regulament, Curtea a arătat în mod repetat că analiza efectuată la momentul cererii de înregistrare nu trebuie să fie minimă, că analiza motivelor de refuz prevăzute la articolul 3 din directivă trebuie să fie strictă, aprofundată și completă, iar autoritatea competentă nu poate efectua o analiză *in abstracto*⁹ în acest sens.

9 — A se vedea Hotărârea din 12 februarie 2004, Koninklijke KPN Nederland (C-363/99, Rec., p. I-1619, punctul 31), precum și Hotărârea din 15 februarie 2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, Rec., p. I-1455, punctul 30 și jurisprudența citată).

41. Potrivit Curții, astfel de cerințe se justifică în ceea ce privește natura controlului, care este în primul rând un control *a priori*, și gama largă de căi de atac aflate la dispoziția solicitanților atunci când OAPI refuză să înregistreze o marcă. Pentru rațiuni de securitate juridică și de bună administrare, este necesar să se evite înregistrarea mărcilor în mod necorespunzător. De asemenea, Curtea ține seama de numărul și de caracterul detaliat al obstacolelor în calea înregistrării prevăzute la articolele 2 și 3 din directivă (prin analogie, articolele 4 și 7 din regulament). În acest sens, Curtea arată că este suficient ca unul dintre motivele absolute de refuz să fie aplicabil pentru ca semnul în cauză să nu poată fi înregistrat ca marcă comunitară. În mod similar, după cum a arătat Tribunalul la punctul 39 din hotărârea atacată, Curtea reamintește de asemenea că este suficient ca semnul în cauză să aibă un caracter distinctiv minim pentru a împiedica aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament.

42. În consecință, în măsura în care înregistrarea unei mărci este solicitată întotdeauna pentru produse sau servicii specifice, Curtea consideră că existența unui motiv absolut de refuz, precum cel întemeiat pe lipsa de caracter distinctiv, trebuie să fie apreciată *in concreto* în raport cu fiecare dintre produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea¹⁰. Deși acest exercițiu se poate dovedi

10 — Hotărârea BVBA Management, Training en Consultancy, citată anterior (punctul 31 și jurisprudența citată).

efectiv dificil pentru anumite mărci, totuși Curtea refuză ca autoritățile competente să folosească aceste dificultăți drept pretexte pentru a presupune că asemenea mărci sunt, a priori, lipsite de caracter distinctiv¹¹.

diferită din punctul de vedere al aprecierii caracterului distinctiv al acestora. După cum a arătat în mod corect Tribunalul, criteriile de apreciere a caracterului distinctiv al unei mărci constituite dintr-o literă unică sunt, așadar, aceleași cu cele aplicabile celorlalte categorii de mărci.

43. În mod similar, Curtea insistă asupra respectării obligației de motivare care revine fiecărei autorități competente. După cum a arătat recent, această obligație trebuie să permită asigurarea unei protecții jurisdicționale efective a drepturilor recunoscute solicitanților¹². În special, jurisprudența Curții impune ca decizia adoptată de autoritatea competentă să fie motivată pentru fiecare produs sau serviciu atunci când aceasta refuză înregistrarea unei mărci¹³.

46. Prin urmare, se impune constatarea că argumentul invocat de OAPI potrivit căruia nu ar fi obligat întotdeauna să efectueze o analiză concretă a diferitelor produse sau servicii indicate în cererea de înregistrare a mărcii atunci când apreciază caracterul distinctiv al semnului în cauză în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament nu este susținută în niciun fel de jurisprudența Curții.

44. În acest stadiu, întrebarea pe care ne-o putem pune eventual este dacă analiza caracterului distinctiv al unei litere unice, nestilizate, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament, justifică în acest caz o analiză mai flexibilă decât cea impusă de Curte.

47. Din moment ce, în conformitate cu articolul 4 din regulament, literele figurează printre semnele care pot fi înregistrate, aprecierea caracterului distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament trebuie să se efectueze în contextul fiecărei situații concrete, ținând seama de natura și de caracteristicile specifice ale produselor indicate în cererea de înregistrare a mărcii.

45. Răspunsul este negativ. După cum a arătat în mod corect Tribunalul la punctul 46 din hotărârea atacată, această dispoziție nu face nicio distincție între semnele de natură

48. Or, după cum a arătat Tribunalul la punctele 53-56 din hotărârea atacată, este evident că, apreciind că „publicul de referință va înțelege «poate» litera «α» ca o trimitere la calitate (calitate «A»), o indicație de mărime sau desemnarea unui tip ori a unei categorii

11 — A se vedea, în legătură cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulament, în special Hotărârea din 29 aprilie 2004, Procter & Gamble/OAPI (C-468/01 P-C-472/01 P, Rec., p. I-5141, punctul 36).

12 — Ordonanța din 18 martie 2010, CFCMCEE/OAPI (C-282/09 P, Rep., p. I-2395, punctul 39 și jurisprudența citată).

13 — *Ibidem* (punctul 37 și jurisprudența citată).

de băuturi alcoolice precum cele indicate în cererea de înregistrare a mărcii”, OAPI nu a efectuat în mod vădit o analiză în conformitate cu cerințele prevăzute de jurisprudența Curții. Este vorba despre o analiză minimă în cadrul căreia trimiterea la o indicație de mărimă pare puțin pertinentă în ceea ce privește clasa de produse indicate în prezenta cerere de înregistrare a mărcii.

49. Totuși, aceasta nu înseamnă că litera „a” trebuie să fie înregistrată, în speță, pentru a desemna băuturi alcoolice. Înseamnă doar că, în primul rând, OAPI ar fi trebuit să efectueze o analiză *in concreto* a caracterului distinctiv al semnului în cauză în raport cu produsele specificate în cererea de înregistrare a mărcii, precum și să motiveze, în acest sens, decizia de respingere și că, în al doilea rând, nu putea reintroduce, fără încălcarea regulamentului, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament, o excludere *a priori* de la înregistrarea unei litere nestilizate.

50. În consecință, considerăm că Tribunalul putea considera în mod corect că OAPI a făcut o greșită aplicare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament.

51. În lumina acestor elemente, propunem, așadar, Curții să respingă ca neîntemeiat

primul aspect al motivului unic invocat de OAPI, întemeiat pe nerespectarea de către Tribunal a metodei de apreciere a caracterului distinctiv al semnului în cauză, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament.

B — Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe nerespectarea de către Tribunal a naturii analizei caracterului distinctiv al semnului în cauză în raport cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulament

52. În susținerea celui de al doilea aspect al motivului său, OAPI consideră că Tribunalul nu a respectat natura analizei caracterului distinctiv impuse de articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulament. Astfel, OAPI arată că este vorba de o analiză *a priori* și că, în consecință, decizia sa prezintă întotdeauna un caracter dubitativ.

53. Considerăm că acest al doilea aspect poate fi de asemenea respins având în vedere considerentele anterioare.

54. Astfel, OAPI se prevalează de caracterul *a priori* al controlului pe care trebuie să îl

realizeze în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament pentru a justifica analiza minimă pe care a efectuat-o și pentru a explica tonul dubitativ al motivării sale. Or, din această cauză și pentru evitarea situațiilor în care o marcă este înregistrată necorespunzător, iar înregistrarea alteia este refuzată în mod greșit, Curtea a impus, dimpotrivă, ca OAPI să efectueze o analiză strictă, aprofundată și completă a motivelor de refuz prevăzute la articolul 7 din regulament.

Hotărârea din 25 octombrie 2007, *Develey/OAPI*¹⁴, pentru a sublinia că Tribunalul nu a respectat, la punctul 54 din hotărârea atacată, sarcina probei în privința demonstrării caracterului distinctiv al mărcii în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament. Astfel, Tribunalul a considerat în mod greșit că OAPI trebuie să demonstreze întotdeauna lipsa de caracter distinctiv al mărcii a cărei înregistrare se solicită, prin trimiterea la fapte concrete.

55. În consecință, critica formulată de OAPI față de analiza Tribunalului nu poate avea succes și propunem Curții respingerea celui de al doilea aspect al motivului unic ca fiind neîntemeiat.

57. În opinia noastră, și acest al treilea aspect trebuie respins.

C — Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe nerespectarea normelor referitoare la sarcina probei

58. În primul rând, OAPI interpretează în mod greșit punctul 54 din hotărârea atacată. Astfel, la punctul respectiv, Tribunalul nu a făcut decât să constate lipsa oricărei analize concrete a caracterului distinctiv al semnului în cauză pentru produsele indicate în cererea de înregistrare a mărcii și a statuat că acea cameră de recurs nu demonstrase lipsa de caracter distinctiv a mărcii a cărei înregistrare se solicită. Raționând astfel, Tribunalul nu a încălcat în niciun fel normele referitoare la sarcina probei, ci a aplicat, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții, normele referitoare la evaluarea caracterului distinctiv al semnelor impus la articolul 7 alineatul (1) din regulament.

56. În susținerea celui de al treilea aspect al motivului său, OAPI se întemeiază pe

¹⁴ — C-238/06 P, Rec., p. I-9375, punctul 50.

59. În al doilea rând, deși este adevărat că, în conformitate cu Hotărârea Develey/OAPI, citată anterior, revine solicitantului unei mărci obligația de a furniza informații concrete și susținute care să determine că, în pofida analizei făcute de camera de recurs, marca a cărei înregistrare se solicită are un caracter distinctiv, era totuși necesar ca OAPI să își îndeplinească obligația prin analizarea și motivarea în mod corespunzător a lipsei caracterului distinctiv al semnului în cauză. Pare, așadar, extrem de dificil să admitem că OAPI se poate întemeia pe o asemenea jurisprudență pentru a se sustrage obligațiilor care îi revin în special în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament.

60. În consecință, considerăm că al treilea aspect al motivului unic invocat de OAPI nu este întemeiat.

61. În lumina tuturor elementelor ce precedă, propunem Curții să declare motivul unic invocat de OAPI, întemeiat pe o interpretare incorectă de către Tribunal a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulament, neîntemeiat și, prin urmare, recursul formulat de acesta din urmă trebuie respins.

VI — Concluzie

62. Având în vedere considerațiile care precedă, propunem Curții să declare și să hotărască următoarele:

„1) Respinge recursul.

2) Obligă Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) la plata cheltuielilor de judecată.”